

Патриарх Неофит: Нека подражаваме на смирението, което Сам Господ пръв ни показва

На празник Вход Господен в Йерусалим Негово Светейшество Българският патриарх Неофит отправи слово, в което каза:

„В последния неделен ден, предшестваш Христовото Възкресение, отбелязваме едно от най-паметните събития от земния живот на нашия Спасител. Днес Господ влиза в Светия град – Йерусалим, за да завърши Своето богочовешко дело. Пред нас е седмицата, през която Той ще изпълни докрай волята на Своя и наш Небесен Отец, принасяйки Себе Си в жертва „за живота на света“ (Иоан 6:51). Днес е посрещнат от йерусалимските жители с „осана“, за да бъде само няколко дни по-късно осъден – отново от тях – и предаден на мъчения и кръстна смърт. Но както скръбта и болката на Неговата Всесвета майка, на апостолите и на всички Негови ученици съвсем скоро ще бъде и наша скръб, по същия начин в днешния ден радостта на йерусалимци е и наша радост.

Тази радост е по детски чиста и невинна. Това е радостта на „... децата, които викаха в храма и думаха: осана Сину Давидову“ (Мат. 21:15). Тази чиста радост се таи дълбоко в човешкото сърце, което винаги помни Бога и в което надеждата е винаги жива, „защото любовта Божия се изля в нашите сърца чрез дадения нам Дух Светий“ (Рим. 5:5). Тази е радостта, с която и ние днес

с благодарност отваряме сърцата си, за да сторим там място на посетилия ни свише – за да ни дарува Своето спасение – Господ. С любов да отвърнем на безграничната и всеопрощаваща божествена любов, с която пръв Той ни възлюби, да Му се поклоним и да възкликнем, заедно с йерусалимците: „Благословен Идещият в име Господне! осана във висините!“ (Мат. 21:9).

Тази истинска и неподправена радост трябва да съпътства всякога живота ни като християни, защото не можем да носим името Христово и да нямаме радостта, както ни призовава и апостолът: „Радвайте се винаги в Господа, и пак ще кажа: радвайте се“ (Фил. 4:4).

Броени дни преди Празника на празниците – пресветлото Христово Възкресение – светата Църква ни призовава към размисъл над трагедията на богоотстъпничеството, но също и към още по-дълбоко и осъзнато вникване в тайната на Божията любов към човека – любов, чийто скъпоценен плод е Въплъщението и въчовечаването на Сина Божи, което е по воля Божия: „заради нас човеците, и заради нашето спасение“ (Символ на вярата, 3).

Днес в изпълнение на пророчествата Богочовекът Господ наш Иисус Христос влиза в Светия град „праведен и спасяващ, кротък, възседнал на ослица и на младо осле“ (Зах. 9:9; срв. Мат. 21:5). Нека според силите си се стремим и ние към праведността и кротостта Му – такива, каквито Той пръв ни ги е засвидетелствал, понеже, както Сам Той ни говори от светото Евангелие, блажени са „кротките, защото те ще наследят земята“ (Мат. 5:5).

Днес, влизайки в Йерусалим, Той отново се обръща към всекиго от нас и призовава: „... вземете Моето иго върху си и се поучете от Мене, понеже съм кротък и смирен по сърце“ (Мат. 11:29). Нека подражаваме на смирението, което Сам Той пръв ни показва и което ни завеща, защото, както изповядва и Всесветата Божия майка, нашият Бог е Този, Който „свали силни от престоли и въздигна смирени“ (Лука 1:52).

Най-много от всичко обаче Господ влиза днес в Светия Сион, за да изпълни докрай заповедта за любовта, която заповед и Сам Той ни завеща

(срв. Иоан 13:34), и да завърши всичко онова, заради което беше и дошъл: „да подири и спаси погиналото“ (Мат. 18:11). Да ни засвидетелства по най-категоричен начин – със страданията и кръстната Си смърт – съвършената божествена любов и великата Божия милост към всеки човек: „Защото не съм дошъл да призова праведници, а грешници към покаяние“ (Мат. 9:13). Да ни нарече Свои „приятели“ (срв. Иоан 15:13-15) и да ни дарува божествената

благодат и Своя мир: „Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз ви давам не тъй, както светът дава“ (Иоан 14:27).

Братя и сестри,

Нека бъдем достойни за този велик божествен дар към нас, своеволните и нерадиви, ала винаги обичани от Бога Негови чеда. С делата си да свидетелстваме за извършеното от Христа Иисуса наше изкупление и спасение, да живеем с любов към Бога и ближния, в смирение и покорство към Божията воля, за да наследим и Неговото вечно Царство.

Мирът и благодатта на нашия Господ Иисус Христос и общението в Светия Дух да бъдат с всички нас!“

dobrotoliubie.com